

**УХВАЛА
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Шевченка Валерія Савватійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 2 частини четвертої статті 19, пункту 2 частини першої статті 274, пункту 2 частини третьої статті 389 Цивільного процесуального кодексу України

К и ї в
26 листопада 2025 року
№ 222-3(I)/2025

Справа № 3-212/2025(422/25)

Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Петришина Олександра Віталійовича – головуєчого, доповідача,
Кичуна Віктора Івановича,
Олійник Алли Сергіївни,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Шевченка Валерія Савватійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 2 частини четвертої статті 19, пункту 2 частини першої статті 274, пункту 2 частини третьої статті 389 Цивільного процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Петришина О.В. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. До Конституційного Суду України звернувся Шевченко В.С. із клопотанням перевірити на відповідність частині третій статті 22, частині шостій статті 43 Конституції України (конституційність) пункт 2 частини четвертої

статті 19, пункт 2 частини першої статті 274, пункт 2 частини третьої статті 389 Цивільного процесуального кодексу України (далі – Кодекс).

За частиною четвертою статті 19 Кодексу спрощене позовне провадження призначене для розгляду „справ, що виникають з трудових відносин“ (пункт 2).

Частиною першою статті 274 Кодексу визначено, що у порядку спрощеного позовного провадження розглядаються справи, „що виникають з трудових відносин“ (пункт 2).

Згідно з частиною третьою статті 389 Кодексу не підлягають касаційному оскарженню „судові рішення у малозначних справах та у справах з ціною позову, що не перевищує двохсот п'ятдесяти розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб, крім випадків, якщо:

а) касаційна скарга стосується питання права, яке має фундаментальне значення для формування єдиної правозастосовчої практики;

б) особа, яка подає касаційну скаргу, відповідно до цього Кодексу позбавлена можливості спростувати обставини, встановлені оскарженим судовим рішенням, при розгляді іншої справи;

в) справа становить значний суспільний інтерес або має виняткове значення для учасника справи, який подає касаційну скаргу;

г) суд першої інстанції відніс справу до категорії малозначних помилково“ (пункт 2).

На переконання автора клопотання, оспорювані положення Кодексу „не відповідають вимогам Конституції України та не відіграють передбаченої для них ролі фільтра малозначних справ у сфері трудових відносин“.

На підтвердження своєї позиції Шевченко В.С. посилається на Конституцію України, Кодекс, рішення Конституційного Суду України, Європейського суду з прав людини та на судові рішення у його справі.

2. Вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу (частина перша статті 55); у конституційній скарзі має міститись обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга є прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим, зокрема, статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

3. З аналізу конституційної скарги вбачається, що Шевченко В.С., піддаючи сумніву відповідність Конституції України (конституційність) пункту 2 частини четвертої статті 19, пункту 2 частини першої статті 274, пункту 2 частини третьої статті 389 Кодексу, фактично висловлює незгоду з висновками Касаційного цивільного суду у складі Верховного Суду, викладеними в остаточному судовому рішенні в його справі, та недосконалістю правового регулювання процедури розгляду малозначних справ, що не можна вважати належним обґрунтуванням тверджень щодо неконституційності оспорюваних положень Кодексу.

Отже, конституційна скарга не відповідає вимогам пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту

Конституційного Суду України Третя колегія суддів Першого сенату
Конституційного Суду України

п о с т а н о в и л а :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Шевченка Валерія Савватійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 2 частини четвертої статті 19, пункту 2 частини першої статті 274, пункту 2 частини третьої статті 389 Цивільного процесуального кодексу України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**